

ולשבת בה לפי שעה.
 = מכ"ע „נאוואסטי" סביא השמועה,
 כי הסינאט נכון לברר בקרב הימים
 קובלנות אחרות שחוגשו מאת יהודים על
 אשר לא קבלו אותם אל בתי-ספר תיכוניים
 ועליונים. בקובלנחם הם מוכיחים, כי
 הגבלת מספר התלמידים היהודים שנקבעה
 ע"י צירקולארים היא פשוט מתנודת
 להחק (סעיף 836 כרך IX מקובץ החקים),
 אשר לא לכד שאיננו מתיר כל הגבלה
 אבל להפך: מטיל הוא חובה על היהודים
 לבקר בבתי הספר אשר לרבים.

— מכ"ע „אר. נאוו." מספר על אדות
 המקרה הזה בני"ד המסחר באדיסא ביום
 17 יולי. שמה נקרא ממלא מקום הרב
 מטעה"מ ה' פען להעמיד לשבועה סיחר
 שטטה ידו לשלם חובותיו, ויודיע ה' פען
 להשיפטים כי בהקריאו דברי השבועה
 בפעם הראשונה נפלאו בעיניו הדברים
 ואין הוא יודע מאין לקחו, וע"כ
 היא חושב לו לחובה להעיר לבם על
 ככה. בשבועה נאמר כי אם הנשבע לא
 יגיד האמת יתפך לנציב מלח כאשתו של
 לוט ובעוה"ב לא יזכה לאכול מן הלוייתן
 ושור הבר. כל האיומים האלה הם אך
 הגדות ומסורות אשר אין להן כל יחס
 וקשר אל עיקרי אמונת ישראל וחובת
 הדת והמוסר העברי, והם משפילים ערך
 השבועה. ראש השופטים ענה לרוב, כי
 ניסח השבועה לוקח מעצם ספר-החקים
 כרך י"א מהלכות המסחר, ואותו יוכלו
 לשנות רק המחוקקים. וע"כ הציע לפני
 הרב להשביע את בעה"ח לפי הנוסח
 הקבוע, ואם הוא מיצא הדבר נחוץ יחזה
 את דעתו בכחב מיוחד ע"ש בני"ד, אשר
 לא יאחר לעורר שאלה על זה בארח
 הקביע.

— (יקרא דשכ"ב). מעיר גראדנא
 מודיעים אותנו בתלגרמה, כי שלשום
 בערב גוע ויאסף שם אל עמו הציוני
 הנודע המורשה האדעסאי מר נחמן
 ראזענקראניץ. (ניימארק).

וויטעבסק. השמועה מהאסון הנורא
 אשר קרה בעירנו כ"א
 מנחם אב ש"ז כבר עשתה לה כנפים
 במ"ע שונים.

המחוז פעסקאוואטיק עם הפרוורים
 הסמוכים לו, אשר יכיל עיר גדולה יתר
 מעשרות אלפים נפש אדם, נהרס כלו עד
 היסוד, וכקרבת עולה עלה כלו על המוקד.
 עדים דגלים, ערמות עפר ואפר ולבנים
 אשר יעמדו שורות שורות אשה בצד
 רעותה, מבלי הפסק בתים ביניהם, ואשר
 ישחרעו ברחבה על פני מגרש גדול שאין
 העין שולטת בו בהשקפה אחת. ואלו רק
 אלו כל הכבודה אשר ברגלי השרופים.
 במלה אחת: לא נשאר להם בלתי אם

גויתם, אף גם לא אדמחם, כי על אדמת
 נכר אדמת אציל אחד בנו בתיהם. כלי
 ביתם הונם ורכושם, המעט אשר הספיקו
 להציל ברחוב העיר ועל פני השרה, כמו
 כן היו למאכולה אש, ועיקר הכל, אשר
 עליו ידוה לבנו, כי לא הבטיחו כל מאומה
 בחברת אחריות-האש (ורק אחדים ממש
 יוצאים מהכלל) אשר בלי תפונה כמו זר
 יחשב ומי יאמין לשמועה, אבל אמנם כן
 אמת הדבר, אמת מרה כלענה, וככך
 מיכן הדבר בהנתרם כולם ערומים ויחפים
 ומבלי מזון ומחיה, כולם דורשים עזרה
 שופכים לב כמים, ובני עירנו מה! מה
 כחם ומה גבורתם לשאת לכל העם הזה.
 בנשף בערב יום עברות ההוא,
 כולם נשארו נמישים על פני השרה כעדר
 הרחלים, זקנים ונערים, טף ונשים, עוללים
 ויונקים, וממחרת והנה הה ליום! הוה
 על הוה שבר על שבר נקרא. ויהי קולות
 אלהים וברקים וגשם שוטף בזעף-אף נורא
 נהך ארצה על ראשי האמללים, ומחסה
 ומסתור ממטר אין, כי בית אין בכל
 הסביבה (ואז עוד טרם הספיקה השעה
 לפנות להם בתים ומקום ללון באשר הם
 עתה). הוי מחזה קורע לב, שירט שרמט
 בבתי הנפש פנימה, האין זאת? ואיך
 עתה יערב לחכנו אכול ושתו בעוד אלפי
 אדם לעינינו נפשם ברעה תתמינג מחוסר
 כל. בני עירנו אמנם קמו על נדיבות, איש
 איש כקמן כגדול הריץ נדבתו בעין יפה
 ככל אשר יוכל שאת, אבל אין הבור
 מתמלא מחוליהו ואין הקומץ משביע את
 הארי.

ובכן אחינו בני ישראל בכל מקום
 שהם, אליכם נקרא את הקריאה הנדולה
 הזאת חיסו! הושיעו! אל תעמדו מרחוק,
 אל תעלימי עין מאחיכם האמללים בין רגע
 אשר גורלם המר יאלצם לשאת את נפשם
 ולצפות לישועה מאחיהם מקרוב ומרחוק.
 הריצו נדבותיכם על שם הרב ומ"ץ דפה
 הר"ר אליהו סלאבאדקין. אשרי האיש
 אשר ימהר יחיש נדבתו. ושלום יהיה לו
 כל הימים ככרכת האמללים וגם אני
 הסבקש רחמיכם בעדם בשם הועד
 יצחק פריידזאהן.

קאמיניץ-פאדאלסק. מספר יושבי
 עירנו הוא

40.000, שליש מהם יהודים. המסחר
 העיקרי הוא מרכלת מצערה, וחרשת
 המעשה כמעט אין פה, וע"כ רבו כמו
 רבו העניים, העניות וחסרון עבודה
 המורגשים פה עלו בימים האחרונים למרום
 קצם. לזאת לא יפלא אם ההמון יביט
 על תנועת היציאה לאמעריקא כעל
 פדות נפשו בימים הרעים. הארץ החדשה
 היא הציר, אשר עליו יסובבו כל שיחותיהם
 ומדברותיהם של יושבי העיר.